

Найбільша частина ризиків може бути покладена на підприємців, які отримують найбільшу вигоду від виробничої діяльності та, одночасно, завдають найбільшу шкоду довкіллю.

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ЩОДО РЕГУЛЮВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

Е. К. САРКІСЯН, *студентка групи МГКТС 2012-3*

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

На шляху становлення та перебудови незалежної Української держави одним із найважливіших завдань є конструктивне розв'язання проблем, що існують в українському суспільстві. Основною з таких проблем є державне регулювання такої важливої сфери, як житлово-комунальне господарство.

Проблема забезпечення ефективного функціонування і визначення перспективних напрямів розвитку житлово-комунального господарства України (далі – ЖКГ) та підприємств галузі завжди була, є і залишатиметься одним з найважливіших та найскладніших питань, що перебуває в центрі уваги науковців, владних структур, громадських організацій, засобів масової інформації, населення, що обумовлене особливим значенням сфери життєзабезпечення для економічного та соціального розвитку країни, її міст і регіонів. Недостатня увага до забезпечення ефективного державного регулювання розвитку житлово-комунального комплексу може призвести до негативних соціальних наслідків для здоров'я та життя громадян України.

Проблема реформування ЖКГ, з якою пов'язують його інноваційний розвиток, залишається невирішеною. Усі спроби вирішити її традиційними методами закінчуються безрезультатно. Ми бачимо вирішення цих проблем у залученні оновлених організаційно-економічних механізмів та інструментів управління ЖКГ українських міст, адекватних становленню й розвитку ринкових стосунків, при впорядкуванні регулятивних функцій органів державної та муніципальної влади.

Якщо говорити про систему управління цією галуззю, то вона залишилася такою ж, як за часів колишнього СРСР. Залишилися ті ж ЖЕКи, ті ж водоканали, тепломережі тощо. Швидше реформувалися такі напрями, як благоустрій, озеленення, ритуальне обслуговування, — тут з'явилася конкуренція. А от що стосується системи управління житлом і його експлуатації, що стосується таких монополістів, як у сфері водопостачання, водовідведення та теплопостачання, — все залишилося на колишньому рівні. Тобто ЖЕКи, що залишилися, — це вчорашній день. Тому що вони одночасно і надають послуги, і є підрядниками на надання цих послуг.

Отже відповідно до цієї проблеми, можна запропонувати її рішення.

А саме:

- вдосконалити адміністративні процедури саме у житлово-комунальному господарстві. При цьому акцент зробити на розширення можливостей громадян щодо реалізації відповідних прав;
- необхідно першочергового врахувати такі принципи взаємовідносин як економічна обґрунтованість, належна поінформованість громадян, врахування громадської думки;
- забезпечення житлового фонду засобами обліку житлово-комунальних послуг.

Належна реалізація положень законодавства, якими передбачається адміністративна відповідальність у сфері ЖКГ, значною мірою обумовлена чіткою процесуальною регламентацією провадження у справах даної категорії. Зокрема, для активізації боротьби з адміністративними правопорушеннями, передбаченими у ст. 150 КУпАП, необхідно закріпити в законодавстві положення, що протоколи про них можуть складати і працівники органів внутрішніх справ, зокрема дільничні інспектори міліції. Суттєвим чинником підвищення ефективності адміністративно-юрисдикційної діяльності може стати залучення як суб'єктів такої діяльності посадових осіб Державної житлово-комунальної інспекції. Необхідно розширити можливості громадського контролю на весь спектр правовідносин у сфері житлово-комунального господарства.

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ЩОДО РЕГУЛЮВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

М. С. СЕМЕРНІНА, студентка 4 курс, група МОМГ-ІС-2012-1

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Житлово-комунальне господарство – це одна з найважливіших галузей господарського комплексу міста, що забезпечує його життєдіяльність. Стан житлово-комунального обслуговування населення тією чи іншою мірою впливає на кожну людину. Мабуть, ніщо так об'єктивно не відображає цивілізаційний рівень країни, як інфраструктура, яка забезпечує життя безпосередньо її громадян. Чи не найважливіша частина інфраструктури – це житлово-комунальне господарство. Сьогодні житлово-комунальне господарство міста переживає значні труднощі. Збільшується кількість старого та аварійного житлового фонду, матеріально-технічна база житлово-комунального господарства вкрай зношена, обладнання застаріле та енергомістке.